

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 12 juni 1996

om stöd som regionen Friuli-Venezia Giulia (Italien) har beviljat i form av räntesubventionerade lån för inköp av referenskvantiteter (mjölkkvoter)

(Endast den italienska texten är giltig)

(96/616/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 i detta,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2931/95⁽²⁾, särskilt artikel 23 i denna,

efter att ha anmodat de berörda parterna att inkomma med sina synpunkter⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

I

Genom en skrivelse av den 13 februari 1995 anmälde Italiens ständiga representation vid Europeiska unionen till kommissionen ett förslag till regional lag nr 77 i regionen Friuli-Venezia Giulia, vari föreskrivs att räntesubventionerade lån skall beviljas för förvärv av referenskvantiteter (mjölkkvoter).

Genom skrivelse av den 3 maj 1995 meddelade kommissionen Italien sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 i fördraget mot det ovannämnda stödet.

⁽¹⁾ EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT nr L 307, 20.12.1995, s. 10.

⁽³⁾ EGT nr C 342, 20.12.1995, s. 9.

Genom denna skrivelse meddelade kommissionen Italiens regering att den ansåg att åtgärden i fråga var oförenlig med den gemensamma marknaden, eftersom den riskerade att skada den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter.

Kommissionen ansåg därför att stödet i fråga kunde snedvrída konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna och att det motsvarade kriterierna i artikel 92.1 i fördraget utan att kunna komma i fråga för något undantag enligt punkterna 2 och 3 i samma artikel.

Kommissionen uppmanade Italiens regering att lämna sina synpunkter. Den uppmanade också de övriga medlemsstaterna och andra berörda parter att lämna in synpunkter.

Frankrikes regering lämnade in sina synpunkter genom en skrivelse av den 31 januari 1996. Dessa synpunkter vidarebefordrades till Italiens regering genom en skrivelse av den 27 februari 1996.

II

Genom skrivelse av den 22 juni 1995 framförde Italien följande argument:

1. Möjligheten att slutgiltigt överföra mjölkkvoter har erkänts genom förordning (EEG) nr 3950/92⁽⁴⁾.

⁽⁴⁾ EGT nr L 405, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1552/95 (EGT nr L 148, 30.6.1995, s. 43).

Mjölkkvoten bör betraktas som en immateriell tillgång som tillhör jordbruksföretaget och som kan överföras genom ett överlåtelsekontrakt. Det går att betrakta den som en "produktionsfaktor" på samma sätt som arbete, mark och kapital.

Förvärv av en mjölkkvot bör betraktas som en verklig investering av det mottagande jordbruksföretaget, som helt och hållet kan jämföras med förvärv av andra produktionsfaktorer. I detta fall skulle därför bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 2328/91 (1) vara tillämpliga, och i det anmälda förslaget till lag garanteras att dessa bestämmelserna följs.

2. Syftet med det stöd som är under behandling är inte att öka den sammanlagda mjölkproduktionen eller att skada den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter.

Enligt de uppgifter som lämnas i ovannämnda skrivelse antogs det anmälda förslaget till lag under tiden som regional lag nr 4/95. Stödet har emellertid inte utbetalats i avvaktan på kommissionens slutliga beslut (de italienska myndigheternas skrivelse av den 9 februari 1996).

Frankrikes regering framför samma argument och hänvisar mer allmänt till gemenskapens särskilda regler för finansiering av förvärv av företagstillgångar (vilket inte är korrekt, eftersom det inte finns några sådana särskilda regler; Frankrikes regering tycks i sakförhållandet syfta på förordning (EEG) nr 2328/91) och anför vidare:

- i) Förordning (EEG) nr 3950/92 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter och förordning (EEG) nr 804/68 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter är formellt åtskilda och ligger på samma nivå i hierarkin för rättsföreskrifter (artikel 5c i förordning (EEG) nr 804/68: "prisordningen skall tillämpas utan att detta påverkar införandet av en tilläggsavgift").
- ii) Överföringen av en mjölkkvot kan ske samtidigt med en överlåtelse av en rad olika slags tillgångar (mark, driftbyggnader, boskap eller slaktprodukter). Vid transaktionen kan värderingen av olika delar variera beroende på om de åtföljs av en individuell referenskvantitet (kvot) eller inte. Om det inte finns någon yttre referenspunkt för en enskild kvots värde i direkt jämförbara situationer, är det inte i praktiken möjligt att vid finansieringen av ett sådant förvärv av tillgångar bestämma värdet av varje andel.

III

Stödet i fråga är av de skäl som redovisas nedan oförenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 92 i fördraget.

Med hänvisning till de argument som Italien framfört och som Frankrikes regering stött vill kommissionen anför följande:

1. Tillämplighet av förordning (EEG) nr 2328/91

Kommissionen kan inte dela de italienska myndigheternas åsikt att köp av ett mjölkkvot bör betraktas som en investering av samma slag som de investeringar som avses i förordning (EEG) nr 2328/91.

Det ekonomiska värdet av materiella investeringar bestäms ofta med hänsyn till de immateriella tillgångar som är kopplade till investeringsobjektet (rättigheter, administrativa tillstånd, företags goodwill), vilket dock inte innebär att dessa immateriella aspekter kan betraktas som investeringar enligt förordning (EEG) nr 2328/91, även om de i vissa fall kan omfattas av en enskild transaktion.

I förordning (EEG) nr 2328/91 hänvisas uttryckligen till investeringar inom mjölksektorn i artikel 6, vari anges sektoriella begränsningar och förbud inom de produktsektorer som inte har några normala avsättningsmöjligheter på marknaden. Enligt den artikeln utesluts alla investeringar som leder till ett överskridande av den referenskvantitet som fastställs enligt bestämmelserna om tilläggsavgiften för mjölk och mjölkprodukter, utom i det fall en kompletterande referenskvantitet har beviljats eller överlåtits i förväg i enlighet med samma bestämmelser. Referenskvantiteten måste finnas i förväg för att investeringen skall få göras och den får alltså inte vara föremål för själva investeringen.

Enligt denna bestämmelse i artikel 6, som också är tillämplig vid granskning enligt artiklarna 92 och 93 av statligt stöd till investeringar i jordbruksföretag, skall ordningen för organisationen av den gemensamma marknaden tillämpas fullt ut och den ger ingen grund för något undantag från bestämmelserna i den ordningen, särskilt det förbud som avses i artikel 24 i förordning (EEG) nr 804/68.

2. Den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter

Enligt artikel 23 i förordning (EEG) nr 804/68 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter skall artiklarna 92, 93 och 94 i fördraget vara tillämpliga för mjölksektorn.

(1) EGT nr L 218, 6.8.1991, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2387/95 (EGT nr L 244, 12.10.1995, s. 50).

Liksom kommissionen anförde när förfarandet inleddes är syftet med den ordning för tillägsavgifter som infördes genom rådets förordning (EEG) nr 856/84 (1) och som förnyades genom förordning (EEG) nr 3950/92, att minska obalansen mellan utbud och efterfrågan för mjölk och mjölkprodukter och de strukturella överskott som följer av detta. Denna ordning är en av de grundläggande mekanismerna i den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter.

Genom förordning (EEG) nr 3950/92 införs flexibla bestämmelser för medlemsstaternas tillämpning av tillägsavgifterna för att möjliggöra en omstrukturering av mjölksektorn. Medlemsstaterna har redan genom denna ordning tillräckliga medel för att främja en omstrukturering och en effektivitetshöjning inom produktionsstrukturerna genom att den kan använda sig av systemet med reserver och utse de producenter som har lämnat in den förbättringsplan som anges i artikel 5 i förordning (EEG) nr 2328/91 som mottagare vid omfördelningen av produktionsrättigheter. Beviljande av lån för förvärv av kvoter ingår inte i dessa åtgärder.

Det måste här påpekas att i motsats till vad de franska myndigheterna hävdar i punkt i ovan består den gemensamma organisationen av marknaden inte enbart av bestämmelserna för prisordningen. Tvärtom består den av flera mekanismer och bestämmelser som tillsammans utgör en samling "fullständiga och uttömmande" rambestämmelser som inga undantag kan medges från, vilket kommissionen konsekvent bekräftar. Enligt domstolens konsekventa praxis utesluter dessa bestämmelser också varje befogenhet för medlemsstaterna att vidta åtgärder som innebär undantag från bestämmelserna eller som undergräver dem.

Organisationen av marknaden för mjölk bygger i likhet med andra marknadsordningar på principen om en öppen marknad som alla producenter har fri tillgång till och vars funktion endast regleras genom de instrument som föreskrivs i den marknadsordningen.

Dessutom utgör stödet i fråga en överträdelse av artikel 24 i förordning (EEG) nr 804/68 som, med förbehåll för bestämmelserna i artikel 92.2 i fördraget, förbjuder sådana stöd vars belopp fastställs på grundval av priset på eller kvantiteten av den produkt som omfattas av den gemensamma organisation av marknaden som upprättas genom den förordningen.

Även om — som de italienska myndigheterna hävdar — syftet med stödet i fråga inte är att undergräva marknadsordningen, är dess verkan just detta (liksom alltid då en åtgärd kan påverka de bestämmelser som styr en marknad).

Mot bakgrund av ovanstående kan kommissionen inte godta de argument Italien framfört.

IV

Stödet i fråga utgör en överträdelse av gemenskapens bestämmelser om den gemensamma organisation av marknaden för de produkter som anges i förordning (EEG) nr 804/68 och det kan därför inte anses vara förenligt med den gemensamma marknaden.

Stödet motsvarar dessutom kriterierna i artikel 92.1 i fördraget och kan av de skäl som redovisats nedan inte omfattas av något av de undantag som anges i artikel 92.2 och 92.3.

Enligt artikel 92.1 i fördraget är varje slag av stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

Eftersom mottagarnas produktionskostnader påverkas direkt och omedelbart av stödet i fråga, får de en fördel jämfört med producenter av samma produkter som inte har tillgång till något motsvarande stöd i Italien eller i någon annan medlemsstat.

Därför kan denna åtgärd ändra villkoren för handeln inom gemenskapen med de berörda jordbruksprodukterna, eftersom handeln påverkas av allt stöd som ges för att främja nationell produktion. Stödet är därför ett statligt stöd som motsvarar de kriterier som anges i artikel 92.1 i fördraget.

I artikel 92.1 i fördraget fastställs att stöd enligt där angivna kriterier i princip är oförenliga med den gemensamma marknaden. Undantag från denna oförenlighet fastställs i punkterna 2 och 3 i samma artikel.

Enligt artikel 24 i förordning (EEG) nr 804/68 kan endast de undantag som föreskrivs i artikel 92.2 vara tillämpliga i detta fall. Det är tydligt att dessa undantag inte är tillämpliga.

Stödet i fråga är alltså oförenligt med den gemensamma marknaden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det stöd som föreskrivs i regional lag nr 4/95 för regionen Friuli-Venezia Giulia är oförenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 92.1 i fördraget.

Artikel 2

Italien skall upphäva det stöd som avses i artikel 1 inom två månader efter den dag då detta beslut delges.

(1) EGT nr L 90, 1.4.1984, s. 10.

Artikel 3

Italien skall, senast två månader efter den dag då detta beslut delgivits, underrätta kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 12 juni 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen
